

Liturgie voor de viering van zondag 23 september 2018

Plaats: Ontmoetingskerk

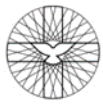
Aanvangstijd: 10.00 uur

Voorganger: ds. Peter van der Schans

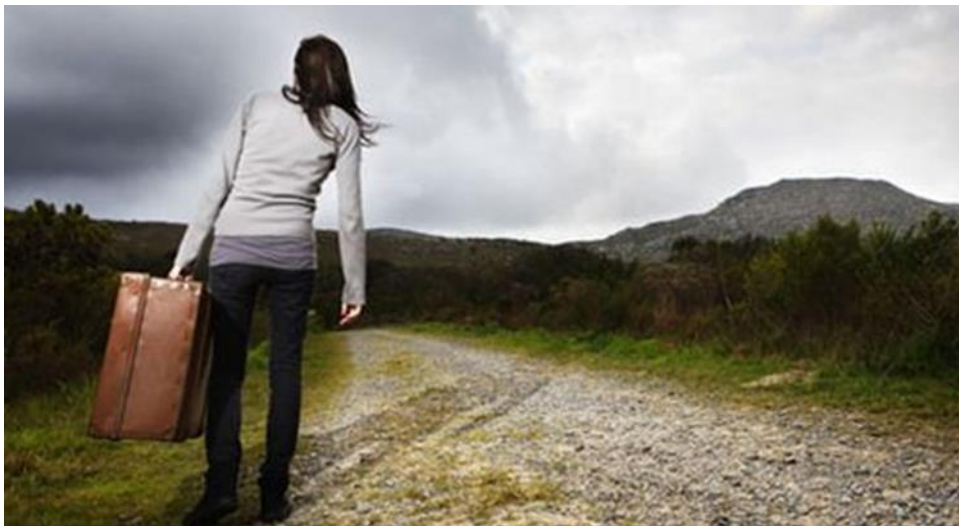
Muziek en zang: Band Relion uit Benschop

Thema: GA!

Bijzonderheden: Dit is de eerste GA!-dienst, voorbereid door Alida Dorrestijn, Lisette Kaiser, Regina de Koning, Marjan Rooker en Peter van der Schans

**Protestantse
Kerk**

De paaskaars brandt

Muziek en zang van Relion

AAN HET BEGIN

We zijn even stil

Inleiding op de dienst

Het spel 'Ik ga op reis en neem mee'

De dienstdoende ambtsdragers komen binnen

Groet

Bemoediging

We zingen: Intochtslied (staande): *'Heer, wijs mij uw Weg'* (Opwekking 687)

We gaan weer zitten

Gebed:

(dan wordt alles anders; Brokerhof, *Zeg het maar 1*, p. 47)

God, soms stelt
het niet zoveel voor,
dat geloof van ons.
Dan gebruiken we wel
mooie woorden
en hebben we wel
mooie idealen
maar komt er niets
van terecht.

Soms bent u zover weg.
Dan merken we niets van u.
Dan bent u bijna uit
onze gedachten verdwenen.
Zo leeg, zo weinigzeggend
kan geloven soms zijn.

Maar het wordt anders
wanneer we even
aangeraakt worden door u.
Heel soms gebeurt dat
en dan verandert alles.
Dan is het alsof uw Geest

door ons heen stroomt.
 Dan kunnen we
 bergen verzetten
 en dingen doen
 die we ons nooit
 hadden kunnen voorstellen.

Wij bidden u: raak ons aan.
 Hier in de kerk, bij de nevendienst, bij mensen thuis die u of later meeluisteren.
 Amen.

Sketch 1

Plein ligt vol met spullen om op reis te gaan.

L: druk in de weer met spullen

R: Waar ben jij mee bezig?

L: Ik ga op reis en ben mij aan het voorbereiden

R: Kan ik je helpen bij je voorbereiding

L: Graag want ik heb een groot probleem.

R: Moet dat allemaal mee

L: Ja natuurlijk. beschrijf een aantal voorwerpen

R: Denk je dat allemaal nodig te hebben dan?

L: Ja natuurlijk, want.....

R: Waarom ga je eigenlijk op reis?

L: Ik heb zo'n drukke periode gehad. Al dat werk met die collega's die maar zeuren, de kinderen die van alles van me willen, mijn man die altijd roept: "schat de wasmachine is klaar" maar er zelf verder niets mee doet. Gewoon weg van alles. Ik wil rust, ontspannen, ruimte hebben, even helemaal niets.

R kijkt naar spullen

R: Ja, ja, je wil helemaal niets. Misschien moet je even nadenken wat je allemaal nodig hebt op reis.

We zingen: 'Wij gaan op weg' (Opwekking 404 / Hemelhoog 694)

DIENST VAN HET WOORD

Gebod om de opening van het Woord

(Kom mijn ongeloof te hulp; Alfred Bronswijk)

Heer,
kom ons ongeloof te hulp,
 onze uitgedroogde bronnen,
 onze verwelkte dromen,
 onze verbleekte idealen,
 onze opgesloten gedachten,
 onze onvervulde verlangens,
 ons stekend verdriet,
 onze uitgebluste liefde,
 onze verloren levenslust,
 onze nooit geuite angsten.

*Heer,
kom ons ongeloof te hulp,
zodat we weer opnieuw
durven te leven,
durven lief te hebben,
durven te hopen,
door hartstochtelijk
in U én in onszelf te geloven.
Laat uw woorden ons daarbij helpen!
Amen*

Gesprek met de kinderen

Sketch 2

Alles moet mee, kunnen de kinderen er even voor zorgen dat alles in de rugzak komt. Lukt niet, gesprekje over wat echt mee moet. L gaat nog even nadenken.

We zingen met de kinderen: Lied 416: 'Ga met God en Hij zal met je zijn.'

Het licht wordt door de kinderen meegenomen

Schriftlezing: Genesis 12:1-4 door Marjan

12¹De HEER zei tegen Abram: 'Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste verwanten, en ga naar het land dat ik je zal wijzen.

²Ik zal je tot een groot volk maken,
ik zal je zegenen, ik zal je aanzien geven,
een bron van zegen zul je zijn.

³Ik zal zegenen wie jou zegenen,
wie jou bespot, zal ik vervloeken.
Alle volken op aarde zullen wensen
gezegend te worden als jij.' -

⁴Abram ging uit Charan weg, zoals de HEER hem had opgedragen.

Sketch 3

R; Hé, heb je goed geluisterd naar wat Marjan heeft gezegd.

L: Huh, wat... Nee ik ben te druk, ben aan het inpakken.

R: Over Abraham. Hij werd geroepen en ging gewoon. Waarom ga je niet gewoon?

L: Misschien heb je gelijk, moet ik niet alles mee willen nemen, maar wel...tent, slaapzak enz.

We zingen: Lied 806: 'Zo maar te gaan met een stok in je hand'

Verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

De afgelopen jaren hadden we jongerenvieringen en diensten voor jong en oud; in totaal zeven. Vaak was er een band, bijv. vroeger onze *Band uit eigen keuken*, maar ook andere. Zo was *Relion* hier ook al vaker. En we deden in die diensten een poging ook jongere gemeenteleden er bij te betrekken. Dat lukte soms wel, soms niet. Tegelijk hoorden we ook vaak, dat ouderen de diensten aantrekkelijk vonden.

We zochten al met al naar een betere term dan tot nu toe. En we hebben ons laten inspireren door wat is genoemd vanuit de gemeente en door het brainstormen van degenen die de diensten voortaan coördineren: jeugdoudervrouw Marjan Rooker, Lisette Kaiser en Irene en ik als voorgangers. Vanaf vandaag heten die GA!-vieringen of GA!-diensten.

GA staat voor Gewoon Anders.

Zeven keer per jaar is er zo'n Gewoon-Anders-viering. Deze viering is op diverse punten anders dan de klassieke zondagmorgendienst:

- Er is andere muzikale begeleiding (band/koor/pianist) en er zijn vaak andere liederen
- Er zijn andere vormen en rituelen (denk aan beeld, film, interactie, kaarsjes, enz.)
- We zoeken naar vernieuwing, naar frisse ideeën, naar aansluiting bij met name de jongere generaties. En dat in brede zin: niet alleen jeugd, maar ook twintigers, dertigers, veertigers, vijftigers.
- De Gewoon-Anders-viering onderscheidt zich ook op een ander punt van de 'gewone' diensten: de Gewoon-Anders-vieringen worden altijd voorbereid door een groepje

mensen, samen met de voorganger. De voorganger is altijd één van de eigen predikanten, Irene of ik.

Bij de voorbereiding houden we rekening met vooral jongere generaties. Maar alle leeftijden zijn welkom in de diensten. En iedereen van alle leeftijden kan meedoen aan de voorbereiding van deze diensten. Er is geen vast groepje gemeenteleden voor. We zullen proberen ook altijd jongere generaties vertegenwoordigd te laten zijn. En het is fijn als je het prettig vindt om af en toe op andere, vernieuwende manieren met elkaar te vieren.

Het zijn gewone diensten, maar ze zijn ook anders. Gewoon anders dus!

De afkoring van de vieringen sprak ons ook aan: Gewoon Anders wordt GA.

Ga naar deze diensten! Als een oproep, een aansporing. Ga uit je huis, uit je veilige omgeving en durf op weg te gaan. Naar de kerk, naar de plek waar je dikke kans hebt om God te ontmoeten. Kom op! Ga!

Op die kant van de naam van deze diensten hebben we voor vandaag doorgedacht. En onze lezing uit de Bijbel gekozen.

“12¹ De HEER zei tegen Abram: ‘Trek weg uit je land, verlaat je familie, verlaat ook je naaste...’

Trek weg! In een andere, oudere vertaling staat er: *“Ga uit uw land...!”*

Er klinkt een stem. Van de HEER. Voor Abram onbekend. Ga, trek weg! En Abram gaat op weg. Eerst trekt hij nog op met zijn vader Terach vanuit Ur. Maar die blijft om zo te zeggen, hangen in Charan. Abram gaat verder.

Hij hoort de stem van God. En hij ge-hoor-zaamt die stem.

Hoe Abram de stem hoort staat er niet bij. Misschien was er een groeiend onbehagen, een onrust, een innerlijk verzet tegen wat men om hem heen dacht en geloofde. Een nieuw inzicht dat rijpte. De twijfel, de worsteling in je zelf. De strijd. En dan de moeizaam, maar ook moedig genomen beslissing. De afwisseling van zekerheid en onzekerheid erna. ‘Heb ik er wel goed aan gedaan? Had ik toch anders moeten kiezen?’ Dat alles is samengevat in *‘De HEER zei tegen Abram’*.

Dat is niet iets spectaculairs. Als een lichtflits die je overkomt. Of als een droom in de nacht. Nee, het bijzondere is dit: uit op het oog heel gewone ervaringen en ontdekkingen en ontmoetingen durfde men de conclusie te trekken: ‘Dit is God! Zo spreekt Hij tot mij. Dat wil Hij van mij!’ In heel gewone belevenissen herkent men de stem, de roeping van God. En daar zit niets geheimzinnigs aan. Bovendien: ik denk, dat God toen niet anders tot mensen sprak als Hij vandaag de dag dat doet. En ik denk, dat Hij met ons mensen van nu nog net zo bezig is als vroeger met de mensen van toen. Je weet je aangesproken – hoe dan ook.

Maar dan het andere. Het tweede gegeven is dat Abram ge-hoor-zaamt. Dat hoort ook bij het geloof van Israël. Gehoorzaamheid, gehoor geven aan wat je ontdekt hebt als de stem van die Ander. Je luistert naar de woorden en je zet ze om in daden. Dat is een hele beslissing. Dat is een breuk met je verleden. Het begin van een eenzaam avontuur, zonder dat je weet waar je terecht komt. Misschien in een ander land. Niet bij iedereen zal die geloofsbeslissing zo diep gaan. Maar geloven betekent tóch; een breuk met gisteren; kiezen voor een andere manier van leven. Je leven anders oriënteren, anders inrichten. En dan kan het best ingrijpend zijn. Geloven vraagt om loskomen van alles wat je bindt. Het vraagt om je helemaal toe te vertrouwen aan die Ander, aan God die spreekt.

Geloven betekent sowieso dat je anders tegen de dingen aankijkt. Dat je een andere visie hebt op je leven, op je bestaan. Je laat je niet meer leiden door wat ze goden en machten noemen. Je laat je niet meer op sleeptouw nemen door driften en zuchten waaraan iedereen onderworpen schijnt te zijn. Geloven betekent dat je zegt: ‘Ik geloof niet meer in de

overmacht van de geest van de tijd, de mening van iedereen, de dwang van de natuur, de harde feiten om je heen, de gegeven situaties, de gegroeide omstandigheden.’ Je zegt: ‘Ik geloof dat het anders kan!’

En Abram gáát. Hij gaat in vertrouwen een ongewisse toekomst tegemoet. In het gesprek van de HEER met Abram komen al direct de drie grote dingen naar voren die steeds weer terugkeren in de aartsvaderverhalen; de drie beloften die steeds weer aandacht krijgen: (1) de belofte van een land om in te wonen en van te leven; (2) de belofte van een kind / van nakomelingschap en (3) de belofte van zegen, van nabijheid – van God die met je meegaat als jij in beweging bent gekomen.

De weg van Abram is een heel typerende weg. Een oerbeeld voor loslaten en op weggaan. Opbreken en van huis en haard wegtrekken – dat is een oeroud symbool voor de spirituele weg van mensen; van de weg die ze in het geloof doormaken. Maar het is ook symbool voor de levensweg van ieder mens, óók van ons. Je laat het oude vertrouwde achter en gaat een nieuwe weg. En het begint al vroeg: geboorte, naar de speelzaal, naar school, naar de middelbare school, een nieuwe relatie aangaan, het ouderlijke huis uit, verhuizen, ander werk, nieuwe ontdekkingen op de reis door kerk en geloof. Je gaat ongekende wegen; je laat los en vaart af met onbekende bestemming.

Wat heb je nodig onderweg?

- De zegen die ik zo meteen mag geven, aan het einde van de dienst. De nabijheid van God die ik op ieders hoofd leg en die je meedraagt.
- Rustmomenten, pleisterplaatsen onderweg. Om bij te komen, om nieuwe krachten / inspiratie op te doen. Om je te concentreren, toe te wijden, ontvankelijk te zijn. Ik weet niet waar en wanneer ze voor ieder van ons het beste zijn. Denk ook aan het maken van een wandeling!
- Een goed gesprek. Met wie dan ook, waar dan ook. Open je voor de stem van de andere kant. Luister en ge-hoor-zaam. De stem in je hart. De stam van een ander. De stem van de Ander, van de HEER.

En dan: (GA NU)

*Ga nu
ga jouw eigen weg
je moet je eigen keuzes maken
luister naar Zijn stem
want die is bij je alle dagen*

*Ga nu
leef je eigen leven
geef alles voor je eigen taken
luister naar je roeping
en maak die waar
alle dagen*

*Ga nu
wees gezegend op je weg
aarzel niet om steeds te vragen
om Zijn leiding
om Zijn raad
alle dagen.*

(Uit: 'U die ons beweegt', van Aloys en Nelleke Wijngaards)

Amen.

Meditatief moment: we zingen 'Stil mijn ziel wees stil' (Opwekking 717)

Sketch 4

R: Heb je nou goed geluisterd naar de dominee?

L: Ja, ik heb niet zoveel nodig, maar wel.....

R: Weet je wat jij misschien alleen maar nodig hebt? Gods woord.

Ga nu maar gewoon. Je weet toch niet waar je terecht komt. Het is altijd spannend, hoe zal de weg zijn en kom ik straks veilig thuis.

We willen net als Lisette rust, vrijheid, ontspanning en genieten en het liefst alles ook meenemen de zekerheid hebben. Maar doe het Gewoon Anders. Neem God met je mee. Meer heb je niet nodig. Hij zal je helpen hij kent je weg. Ga niet mee gaan in drukte en sleur van de dag. Laat dingen los ik weet het is heel makkelijk gezegd. Maar vertrouw erop. Ook in onze gemeente worden dingen je aangeboden om het Gewoon Anders te doen. Deze dienst is daar al een voorbeeld van, maar ook Christelijk Mediteren, Taizé gebed en diverse ZIN activiteiten. Weet dat je dankzij Hem mag genieten van het leven ook in de kleine dingen dat Hij je rust mag geven. Door bijvoorbeeld samen te zingen, samen te bidden een arm om iemand heen te slaan. Maar ook als je alleen bent je gedachten aan God te geven en daarbij tot jezelf komen. Wees blij met jezelf en heb je leven lief. Het kan je kracht geven om het Gewoon Anders te doen.

Wees niet bang als het anders gaat. Vertrouw op God hij kent je pad en wijst je de weg. Geef je over aan zijn pad. Hij draagt je. GA! maar.

We zingen: 'Gebed om zegen' (Opwekking 710)

DIENST VAN HET ANTWOORD

We luisteren naar het gedicht: 'Ik droomde eens en zie' door Alida

*Ik droomde eens en zie
ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.*

*We liepen samen het leven door,
en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.*

*Ik stopte en keek achter mij,
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde,
van diepe smart en hoop.*

*Maar als ik het spoor goed bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.*

*Ik zei toen "Heer waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van mijn pad..."*

De Heer keek toen vol liefde mij aan,

*en antwoordde op mijn vragen;
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen..."*

Update Tussenspel

We gedenken Evert Florijn (staande)

* 3 september 1919, Driebergen - † 9 september 2018 te IJsselstein

We luisteren daarbij ook naar pianospel van Lied 730

Gebeden: dankgebed – voorbeden – stil gebed – samen bidden van het Onze Vader

Dankgebed

Voorbeden:

Wij bidden U,
om rust voor de rustelozen.
Schenk hun vervulling en blijvende rust

Wij bidden U,
om troost voor de treurenden.
Sterk hen met aandacht en levensechte warmte.

Wij bidden U,
om moed voor de moedelozen.
Vervul hen met nieuwe energie en volharding.

Wij bidden U,
om sterkte voor de zwakken.
Geef hun weerbaarheid en duurzame kracht.

Wij bidden U,
om hoop voor de wanhopigen.
Toon hun weer uitzicht en levende hoop.

Wij bidden U,
om raad voor de radelozen.
Biedt hun een basis en vaste zekerheid.

Wij bidden U,
om geloof voor de kleingelovigen.
Leidt hun voeten op de weg van vertrouwen.

Wij bidden U voor al uw mensen,
om een levensvatbare voorraad
rust, troost, moed, hoop, raad en
een stevige portie geloof.

Overlijden

Ziekte

Huwelijk

Huwelijksjubileum

Stil gebed

Onze Vader

Delen van de bloemengroeten

Intussen komen de kinderen van de nevendienst terug

Inzameling van de gaven

Eerste collecte (zwarte zak): Stichting De Hoop in Dordrecht

De Hoop helpt mensen op weg naar een nieuw leven. Betrokken, deskundige zorg mét een hoopvol toekomstperspectief. Kinderen, jongeren en volwassenen met psychische problemen of verslavingsproblemen worden geholpen op betrokken en deskundige wijze om tot herstel te komen. Hun missie komt voort uit hun geloof. Door christenen, voor iedereen! Men heeft de rotsvaste overtuiging dat er altijd hoop en perspectief is. De aanpak is betrokken, vasthoudend en geïnspireerd door hun visie dat elke mens is gemaakt om in relatie te leven.

Tweede Collecte (groene zak): is bestemd voor het werk van de kerk

Wie dat wil kan de kinderen uit de crèche ophalen.

Muziek en zang van Relion: Huub en Trijntje Oosterhuis, 'Ken je mij' (naar Psalm 139)

AAN HET EINDE

We zingen (staande) slotlied: Gezang 487:1 en 3 (*Liedboek voor de kerken*)

Uitzending

Zegen:

*De Eeuwige moge voor je uitgaan
als een licht op je weg door het leven.
De Eeuwige moge naast je voortgaan,
je beschermend met zijn arm.
Moge de Eeuwige achter je zijn,
wanneer gevaar in de rug je bedreigt.
Moge de Eeuwige onder je zijn -
een veilig net, wanneer je mocht vallen.
De Eeuwige moge binnenin je zijn,
je Trooster in dagen van droefenis.
De Eeuwige moge rondom je zijn
als een schild, een beschutting.
Moge de Eeuwige ook boven je zijn
om je zijn zegen te geven.*

We zingen: Lied 431C

Wie dat kan en wil: ga nog even zitten. Er volgt nog zang en muziek van Relion

Inzameling van de gaven bij de uitgang voor het onderhoud van het kerkgebouw

Meehelpen, meedenken, meedoen? Dat kan!

Neem contact op met jeugdouderling Marjan Rooker, Lisette Kaiser, ds. Irene van der Meulen of ds. Peter van der Schans.

We zoeken met de GA!-diensten aansluiting bij de 'jongere generaties' tot ca. 50 jaar!

Karakteristiek: andere liederen, andere vormen, andere rituelen, andere media. Band of koor.

Je kunt je ook aanmelden voor de voorbereiding van één viering.